

CĂN NGUYÊN CỦA

TAI NẠN VÀ BỆNH TẬT

Giảng giải: Hòa Thượng Tịnh Không

HÃY TRÂN TRỌNG SINH MẠNG,

XIN ĐỪNG GIẾT HẠI ĐỘNG VẬT

TẬP BỐN - A

Người phỏng vấn: Cô Đinh Gia Lệ - A.

Khách mời: Lão Hòa Thượng Tịnh Không - B.

Ngày 26 tháng 4 năm 2012.

Tại Hiệp Hội Giáo Dục Phật Đà Hong Kong.

A: Xin chào Pháp Sư, thưa Pháp Sư chúng ta tiếp tục buổi phỏng vấn. Nghe người già nói nợ âm trả dương thật dễ dàng quá.

Kiếp trước chúng ta giết một con bò, giết một con heo, bây giờ chúng ta thả một con cá hoặc một con chim thì có thể xóa bỏ nợ cũ rồi, có phải như vậy không ạ?

B: Không thể.

A: Không thể sao?

B: Không thể.

A: Thật vậy sao ạ?

B: Làm sao có thể xóa bỏ được chứ?

Tội phước đều không có đạo lý xóa bỏ nợ cũ như vậy. Bạn tu phước

nhất định sẽ hưởng phước, bạn tạo tội cũng nhất định sẽ phải chịu tội, chỉ có thời gian nhân duyên khác nhau mà thôi.

Ví dụ tôi bây giờ cố gắng hết sức tạo phước, phước báo rất lớn, phước sẽ hưởng trước, tội để sang một bên, hưởng phước xong rồi thì tội sẽ đến. Phải hiểu đạo lý này, tôi không ngừng tu phước, tôi ngày ngày đều tu phước, tội báo này sẽ luôn bị lùi về phía sau, không thể xóa bỏ được.

A: Không thể xóa bỏ nợ cũ à?

B: Không thể. Vì thế vấn đề này cần phải lưu ý, không thể xóa bỏ được.

A: Không thể xóa được.

B: Đúng vậy, không thể xóa bỏ được.

A: Không thể xóa bỏ được. Thưa Pháp Sư, con đã từng tham gia phóng sanh, đến nơi thấy họ làm rất nhiều nghi lễ phức tạp. Kết quả là rất nhiều tôm cá bị ngộp chết, những người đi theo phóng sanh rất phiền não.

Thưa Pháp Sư, Ngài cho rằng làm như thế nào mới có thể như Pháp a?

B: Khi phóng sanh, mua các con vật, nhất định phải còn rất khỏe mạnh, phải quan sát xem chúng thật sự có thể tiếp tục sống được thì bạn mới mua chúng.

Nếu chúng bị thương quá nặng, thấy chúng không sống được nữa thì chúng ta thăm thọ tam Quy Y cho chúng, khuyên chúng Niệm Phật cầu sanh Tịnh Độ, như vậy mới đúng.

Nghi lễ phóng sanh quá dài, quá rườm rà, đây quả thật là vấn đề. Thời xưa, cổ đại đức định ra nghi thức này, lúc đó họ biết. Phóng sanh lúc đó khác với bây giờ, không có số lượng lớn như thế, cũng không có nhiều

người, cũng không có chúng sanh nhiều như vậy, nên đều phải hiểu quy tắc này.

Nghi thức cũng không thể kéo dài, phải nhanh chóng kết thúc. Bạn kéo dài, rất nhiều con vật chết trong thời gian kéo dài lê thê đó, đây đều là tạo tội.

A: Chúng con đã từng bị qua rồi, cũng là tạo tội đúng không ạ?

B: Đúng, không sai. Bạn có lỗi với chúng.

A: Đúng vậy ạ. Có khi chúng con vì để hoàn tất nghi lễ mà đã không quan tâm đến cảm nhận của động vật, thực ra chúng ở trong đó ngột ngạt khó chịu biết bao.

B: Không sai. Vì vậy phóng sanh cần phải, giống như loài sống dưới nước vậy, khi đến bên sông thì lập tức thả chúng ngay.

A: Lập tức thả chúng ngay, sau đó mình mới ở bên sông làm lễ là được, phải không ạ.

B: Không sai.

A: Con có nghe một câu chuyện, có một người mua một con gà đông lạnh về hầm ăn.

Thế rồi con gà này nhập vào người, nói với anh ta rằng: Anh ăn thịt tôi, tôi nhất định phải trả thù anh.

Người này liền giải thích, anh ta nói: Đâu phải là tôi giết gà đâu.

Con gà nói: Ăn là ăn, giết là giết, giết tôi thì tôi sẽ trả thù, ăn thịt tôi thì tôi cũng phải trả thù.

Người bị nhập này, lời nói này có đáng tin không thưa Pháp Sư?

B: Đáng tin.

A: Đáng tin.

B: Quả thật là như vậy.

A: Người nào nợ thì đòi người đó.

B: Không sai. Nhưng các con vật này cũng không phải hoàn toàn giống như vậy, có con chúng chuyên tìm người giết chúng, còn giống như con này thì giết hay ăn, nó đều tìm cả, đều hận cả.

A: Tâm sân hận quá sâu nặng.

B: Không sai.

A: Vì chúng ta vô tri, chúng ta cả đời này vô ý hoặc cố ý sát hại đấng tội với chúng, làm hại hay ăn thịt quá nhiều động vật như thế.

Thưa Pháp Sư, chúng ta phải làm sao để bù đắp đây?

B: Cách duy nhất là Niệm Phật hồi hướng cho chúng.

A: Niệm Phật hồi hướng cho chúng.

B: Đúng vậy. Nhớ không nổi nhiều như vậy, thế thì chúng ta hồi hướng hết cho những chúng sanh có duyên với mình.

A: Chúng sanh có duyên với mình bao gồm cả động vật bị mình sát hại?

B: Không sai, bao gồm cả những chúng sanh bị ăn, bị giết. Cố ý giết hại hay vô ý giết hại đều bao gồm trong đó. Tất cả những chúng sanh có duyên, mỗi ngày đều hồi hướng cho chúng.

A: Hồi hướng, Niệm Phật hồi hướng cho chúng.

B: Đúng thế. Chúng tôi giảng Kinh cũng vậy, mỗi khi kết thúc buổi giảng Kinh đều có hồi hướng.

A: Thừa Pháp Sư, nói đến niệm việc Phật này, trước đây có rất nhiều người tu hành đã lâu, Lão Bồ Tát gì đó.

Họ cho rằng bây giờ phải nên tụng thêm Kinh chẳng hạn?

B: Không cần.

A: Không cần thiết.

B: Phải biết rằng Tổ Sư Đại Đức trước giờ dạy chúng ta: Tụng Kinh không bằng trì Chú, trì Chú không bằng Niệm Phật. Đối với Quỷ Thần, Thần Linh, càng đơn giản càng có hiệu quả.

Nhất là danh hiệu A Di Đà Phật này công đức không thể nghĩ bàn! Nghĩa là câu Phật Hiệu này đã bao gồm công đức của tất cả Kinh Chú.

A: Cho nên mình niệm một câu A Di Đà Phật, tức là niệm tất cả rồi.

B: Không sai, đây là điều mà rất nhiều người không biết.

A: Rất nhiều người không tin, muốn tham nhiều.

B: Không sai.

A: Cảm thấy mình niệm một câu Phật Hiệu hình như là vẫn không đủ, phải thêm chút gì đó.

B: Quan trọng nhất là thành tâm.

A: Thành tâm.

B: Tín tâm chân chính, tâm nguyện chân chính, điều này rất quan trọng.

A: Thừa Pháp Sư, hiện nay thời tiết mây đen khói bụi mù mịt, nói là oan hồn của rất nhiều động vật.

Chúng con ngày đêm phát chương trình giảng Kinh của Ngài, hiện nay trong nước có rất nhiều máy phát Kinh, phát Kinh hai mươi bốn tiếng

đồng hồ, họ nghe có thể nhận được lợi ích không ạ?

B: Có thể, có thể nhận được lợi ích.

A: Có thể nhận được lợi ích.

B: Đúng vậy.

A: Mỗi khi chúng con phát phải mời họ đến đúng không ạ?

B: Phải mời họ đến.

A: Phải mời họ.

B: Đúng. Khi ngừng phát phải tiễn họ về.

A: Thưa Pháp Sư, về cơ bản chúng con hiện nay nhà nhà cũng đều phát cả ngày lẫn đêm, liên tục không ngừng.

B: Cũng tốt, vậy cũng tốt. Vậy tốt nhất là buổi sáng mời họ đến, buổi tối hồi hướng.

A: Hồi hướng.

B: Đúng, không sai, như vậy thì tương đối có lễ phép.

A: Vậy được ạ, vậy là hồi hướng là được rồi.

B: Đúng thế.

A: Không cần mời họ ai về chỗ này sao?

B: Hồi hướng cũng chính là ai về chỗ này rồi.

A: Thưa Pháp Sư, trong Tịnh Độ Thánh Hiền Lục có ghi chép rất nhiều câu chuyện Vãng Sanh của động vật.

Động vật chúng làm sao có thể tin là có Phật, có Thế Giới Cực Lạc?

Con người chúng ta có rất nhiều người không tin. Có những con vật

nghe được danh hiệu Phật nó biết khóc, có những con vật thậm chí còn ăn chay nữa.

Thưa Pháp Sư Ngài nghĩ sao về việc này?

B: Kiếp trước chúng là người, kiếp trước chúng tu hành rất tốt, vì một niệm sai lầm lúc lâm chung nên đọa vào đường súc sanh. Thiện căn phước đức của chúng đều có đủ, nghe được danh hiệu Phật, nhìn thấy người Niệm Phật lay Phật thì chúng cảm động.

A: Vậy danh hiệu Phật đã khơi gợi lại ký ức của chúng, đúng không ạ?

B: Không sai.

A: Chính là thông tin được lưu lại trong A lại da thức.

B: Đúng, không sai.

A: Chúng bỗng nhiên ăn chay cũng chứng minh được nhân duyên kiếp trước của chúng phải không?

B: Không sai, kiếp trước đều ăn chay. Cho nên những việc này nếu không có nhân quả ba đời thì bạn làm thế nào giải thích được. Chắc chắn là có nhân quả ba đời.

A: Thưa Pháp Sư, động vật chúng muốn Vãng Sanh, có giống như loài người chúng ta không?

B: Giống nhau.

A: Giống nhau. Vậy còn ...

B: Cũng là liên hoa hóa sanh.

A: Liên hoa hóa sanh.

B: Đúng thế.

A: Vậy chúng Niệm Phật thông qua cái gì?

Chúng thông qua duyên của bản thân chúng, duyên của động vật?

B: Không sai.

A: Thưa Pháp Sư, con nhớ có một lần khi đi phóng sanh, có một con chim không ổn lắm, con liền lấy tay vuốt ve nó, khi chúng con Niệm Phật, nó há mở miệng giống như chúng con vậy, có phải nó đang Niệm Phật không ạ?

B: Đúng vậy.

A: Niệm Phật chung với chúng con, đó cũng là đang Niệm Phật?

B: Đúng vậy.

A: Thưa Pháp Sư, bây giờ con biết là động vật trên trái đất bị giết hại nhiều như thế, một năm là ba trăm ba mươi bảy tỷ.

Nhiều động vật như thế, oán khí nặng như thế, chúng muốn báo thù chúng ta, muốn tạo ra tai nạn, hoặc muốn tạo ra những căn bệnh cho người đã giết hại chúng, có thể là những tai nạn kỳ lạ, những căn bệnh quái ác, tức là chúng khiến cho họ bị các loại bệnh đau khổ, các loại tai nạn.

Xin Pháp Sư từ bi khai thị, con muốn tại đây, Ngài có thể từ bi khai thị cho các loài động vật được không?

Nghĩa là làm thế nào có lợi cho chúng?

Xin Pháp Sư nói với chúng báo thù như vậy không phải là cách.

B: Đúng, nghe Kinh rất có lợi ích.

A: Thật không?

B: Thật vậy. Mà có khi con người thực sự còn không bằng những loài động vật, vì chúng tạo nghiệp ít, con người tạo nghiệp nhiều, nghiệp rất nặng. Chúng có linh tính, không phải không có linh tính, đọa vào đường súc sanh, đọa vào đường ngạ quỷ, những việc trong kiếp trước chúng đều có thể nhớ cả.

Vì vậy nhất định phải dùng ý niệm thiện, phải dùng tâm từ bi đối với tất cả chúng sanh. Người học Phật, xem tất cả chúng sanh đều là Bồ Tát, Kiến Bồ Tát, Giác Bồ Tát, đều xưng hô như thế.

A: Tôn trọng chúng.

B: Đúng thế. Chúng ta tôn trọng chúng, chúng nghe rồi rất vui, rất thoải mái, vì từ trước đến giờ không có ai gọi chúng là Bồ Tát. Bạn gọi chúng là Bồ Tát, chúng sẽ không làm phiền bạn nữa.

A: Chúng cũng sẽ không làm hại mình.

B: Đúng, chính thế! Cho nên chúng ta tôn trọng chúng thì chúng sẽ tôn trọng chúng ta, sẽ hợp tác hỗ trợ và không gây trở ngại cho nhau, mọi người cùng nhau tu tập, chúng ta Niệm Phật, chúng cũng sẽ niệm theo.

A: Chúng ta nghe Kinh thì sao?

B: Chúng ta tụng Kinh nghe Kinh, chúng cũng nghe theo.

A: Chúng cũng theo chúng ta nghe Kinh sao?

B: Không sai, đúng vậy.

A: Thưa Pháp Sư, chúng tìm những chúng sanh có duyên với chúng đúng không?

B: Đúng thế.

A: Thật sao ạ?

B: Đúng thế.

A: Ngộ nhớ người này, tức là người đã giết hại chúng trong quá khứ, chúng luôn đi theo anh ta, anh ta cũng không tin Phật, anh ta cũng không có tín ngưỡng Tôn Giáo gì cả, vậy anh ta phải làm gì cho chúng?

B: Vậy thì tương đối phiền phức, chúng đợi trả thù, chúng chờ cơ hội. Cơ hội chính là lúc phước báo của anh ta hưởng hết rồi, lúc đó chính là cơ hội trả thù đã đến.

A: Chúng có thể như thế này không thưa Pháp Sư?

Ví dụ nói chúng theo người không có tín ngưỡng Tôn Giáo, nhưng hôm nay Ngài giảng những đạo lý này, chúng hiểu rõ rồi, chúng có thể đến Chùa Miếu, có thể đến các Đạo Tràng, chúng đến nghe Kinh, nghe Pháp, đúng không ạ?

Chúng nên làm như vậy.

B: Có những chúng sanh làm như vậy.

A: Có ạ.

B: Cho nên Đạo Tràng có cúng các bài vị như thế.

A: Chính là mời chúng đến, đúng không ạ?

B: Không sai.

A: Không nên có sự phân biệt, nếu không thì chúng sẽ không đến.

B: Đúng thế.

A: Thưa Pháp Sư, khi chúng con đi chợ, cũng có lúc đi siêu thị, nhìn thấy các con vật sắp bị giết chết, chúng con cần phải làm như thế nào ạ?

B: Niệm tam Quy Y cho chúng.

A: Niệm tam Quy Y.

B: Niệm Phật.

Cách thức niệm tam Quy Y như thế này: Quy Y Phật, không đọa địa ngục. Quy Y Pháp, không đọa ngạ quỷ. Quy Y Tăng, không đọa súc sanh, súc sanh chính là súc sanh. Niệm ba lần như vậy, sau đó niệm A Di Đà Phật, A Di Đà Phật, ít nhất là niệm bảy tiếng danh hiệu Phật.

A: Niệm bảy tiếng danh hiệu A Di Đà Phật.

B: Niệm bảy tiếng danh hiệu Phật, sau đó khuyên chúng cầu sanh Tịnh Độ, đừng làm thân súc sanh nữa.

A: Mọi người thường nói đối với một người nào đó: Anh tốt với tôi quá, kiếp sau tôi có làm trâu làm ngựa tôi cũng phải báo đáp ơn của anh. Nhưng có người nói rằng không thể tùy tiện thề thốt như thế, nếu không kiếp sau thật sự phải làm trâu làm ngựa đó.

Thưa Pháp Sư có phải là như vậy không?

B: Điều này cũng không nhất định.

A: Điều này không nhất định à?

B: Điều này là do ý niệm cuối cùng. Đi đến đường nào là do ý niệm cuối cùng, ý niệm cuối cùng chính là bước ngoặt quan trọng nhất quyết định kiếp sau bạn sinh vào nơi nào.

Nếu ý niệm cuối cùng là Niệm Phật thì họ sẽ đến Thế Giới Cực Lạc, niệm cuối cùng là tâm tham thì đọa vào ngạ quỷ, niệm cuối cùng là sân hận thì đọa vào địa ngục, hồ đồ ngu si cái gì cũng không biết thì rất dễ dàng đọa vào đường súc sanh.

A: Thưa Pháp Sư, thực ra con nghĩ, anh ta cũng chỉ là một câu nói

khách sáo vậy thôi, chứ thật sự lúc lâm chung anh ta tuyệt đối không muốn làm trâu làm ngựa đâu.

B: Đúng, không sai.

A: Thừa Pháp Sư, khi chúng ta giết động vật, chúng hận chúng ta như thế. Lúc Ngài giảng Kinh thường nói rằng tâm sân hận sẽ đọa địa ngục, vậy trong khoảng thời gian chúng ta giết chúng, chúng vì đau đớn, vì hận con người mà khởi tâm sân hận, vậy thì chắc chắn chúng sẽ vì thế mà bị đọa địa ngục, con cảm thấy thật là oan uổng cho chúng quá.

B: Đúng vậy.

A: Chúng vốn đã bị tổn hại rồi, kết quả là vì khởi tâm sân hận mà chúng lại bị đọa địa ngục.

B: Đúng thế, tâm sân hận.

A: Cho nên con người thật sự không nên làm việc này.

B: Đúng, vì thế nên tốt nhất là con người không nên ăn thịt chúng sanh.

A: Đừng nên ăn thịt chúng sanh. Thừa Pháp Sư, hôm qua Ngài nói Phật Thích Ca Mâu Ni thấy một tổ kiến đã nói rằng bảy vị Phật đã ra đời rồi mà chúng vẫn còn làm thân con kiến.

Xin hỏi Pháp Sư có phải tất cả loài động vật đều như vậy không?

B: Có loại chấp trước, cũng có loại tương đối khá hơn, nhưng chấp trước chiếm đa số.

A: Chấp trước chiếm đa số.

B: Chiếm đa số.

A: Theo tài liệu của Liên Hiệp Quốc, tỷ lệ người mắc bệnh tim và bệnh

ung thư ở Trung Quốc không ngừng tăng lên một cách nhanh chóng. Ở những khu vực ven biển, thực phẩm hải sản vô cùng phong phú, người mắc bệnh ung thư thanh quản, ung thư đại tràng rất nhiều.

Xin hỏi Pháp Sư đây có phải là do dân cư ven biển họ thường ăn các loài chúng sanh sống dưới biển mà dẫn đến như vậy không?

B: Đúng, có liên quan.

A: Có liên quan. Người Hong Kong họ thích ăn nhất là tổ yến, một năm khoảng mười bảy triệu tổ yến, đây là số lượng được đăng trên báo.

B: Đúng thế.

A: Rất nhiều chim non bị giết chết.

Pháp Sư nghĩ rằng những người lấy tổ yến và người ăn tổ yến sẽ phải chịu quả báo như thế nào?

B: Đều sẽ bị quả báo.

A: Đều bị quả báo.

B: Đúng thế.

A: Thưa Pháp Sư, trước đây con nghe bà nội của con nói nếu đâm thủng tổ của chim sẻ, thì sẽ bị vợ con ly tán, gia đình sẽ bị phân ly, tan đàn xẻ nghé, Ngài nói có đúng không?

B: Đây chính là quả báo! Bạn khiến cho gia đình chúng ly tán thì bạn sẽ bị quả báo như thế, không cần chúng đến trả thù, đây gọi là tánh tội.

A: Tánh tội ạ?

B: Tánh tức là cái tâm, cái ý nghĩ này của bản thân, loại hành vi này là tạo tội.

A: Là tạo tội.

B: Thiếu nợ là việc khác, oan oan tương báo cũng là một loại báo ứng, một sự việc có rất nhiều báo ứng trong đó. Khi con người tạo tác họ không biết, người bây giờ họ cũng không tin. Lúc chúng tôi còn nhỏ, làm việc như vậy thì người lớn liền dạy bảo, la mắng, xử phạt ngay. Người lớn bây giờ họ xem như không có việc gì.

A: Đúng vậy ạ!

B: Trẻ con chúng cho rằng làm như vậy là bình thường, không biết nhân quả báo ứng.

A: Thưa Pháp Sư, con nghĩ là, cả đời này của họ phá tổ của chim, khiến cho chúng không có tổ để về, vậy thì kiếp sau họ chắc chắn cũng không có nhà.

B: Không sai.

A: Ngành chăn nuôi tiêu hao nguồn nước rất nghiêm trọng. Con nghe nhà khoa học nói rằng con người chúng ta muốn ăn bốn cái bánh hamburger thì lượng nước tiêu hao đó có thể cung cấp cho một người tắm mỗi ngày trong vòng một năm.

Hơn nữa lượng nước cần phải dùng để nuôi một con bò có thể làm cho một con tàu chiến nổi lên. Hiện nay toàn cầu có khoảng một phẩy một tỷ người không có nước sạch để uống, mỗi ngày có sáu ngàn trẻ con chết vì uống nước bị ô nhiễm.

Nhà khoa học cũng nói loài người răng dài thích hợp cho việc ăn chay, ruột của con người dài gấp mười hai lần chiều dài cơ thể, giống với loài động vật ăn cỏ.

Axit trong ruột của động vật ăn thịt gấp hai mươi lần so với con người, cho nên con người không thích hợp tiêu hóa thức ăn thịt, đúng không ạ?

B: Đúng vậy.

A: Hiện nay tiết mục đặc sắc và thu hút khán giả của các đài truyền hình là chương trình ẩm thực. Người dẫn chương trình rất nhiệt tình giới thiệu với mọi người, thịt này phải chiên như thế nào, ăn như thế nào, thơm ngon ra làm sao, chiên hầm thế nào, dù thế nào thì cũng là các cách chế biến đủ loại đủ kiểu.

Sau đó thì đi đến đâu, đường lớn hẻm nhỏ, vấn đề mọi người bàn luận là: Bà biết món thịt đó nấu như thế nào không?

Cần phải luộc nó trước, rồi để ráo, sau đó đem chiên, chiên xong rồi thì hầm, hầm rồi thì lại v.v... và v.v..., toàn là như vậy cả, nói một cách say sưa hơn hở.

Có khi chương trình ẩm thực đó giới thiệu làm cho người ta thêm chảy nước dãi, nhưng con cảm thấy là không ai nghĩ đến các con vật cũng thật sự chảy nước mắt đầm đìa.

B: Đúng vậy.

A: Thừa Pháp Sư, Ngài nói dạy người khác làm thức ăn mặn, họ cũng có quả báo đúng không ạ?

B: Có.

A: Có.

B: Đúng, đều là quả báo địa ngục, đều rất đáng sợ. Nhất định phải có trách nhiệm với những gì họ nghĩ, họ nói, họ làm.

A: Nhất định phải có trách nhiệm.

B: Phải có trách nhiệm.

A: Họ đang dụ dỗ mọi người sát sanh.

B: Không sai. Cho nên oan hồn của các con vật này cũng sẽ không tha cho họ.

A: Thưa Pháp Sư, xin Ngài nói cho chúng con nghe về nhân duyên ăn chay của Ngài đi ạ.

B: Việc tôi ăn chay, tôi đã từng nói qua vài lần rồi, tôi ăn chay là vì sau khi biết được sự thật này. Lúc đầu tôi ăn chay là vì cảm thấy thức ăn chay rất có đạo lý, chính là đảm bảo vệ sinh, bảo vệ tính tình, bảo vệ tâm từ bi, tôi cho rằng loại thức ăn này rất tốt.

Người bình thường không nghĩ đến điều này, Phật có thể nghĩ được. Sau này, khi đọc Kinh Địa Tạng, thấy được nhân quả, thì tôi hoàn toàn ăn chay.

Trong Kinh Địa Tạng có nói đến quả báo của việc săn bắn, cha của tôi là một người rất tốt, có điều ông rất thích săn bắn. Cho nên khi tôi còn nhỏ, sáng sớm thức dậy theo ông đi săn.

A: Thưa Pháp Sư, ông ấy là thợ săn sao?

B: Ông ấy là Quân Nhân.

A: Quân Nhân, Quân Nhân có súng.

B: Ông ấy quản lý vũ khí, cho nên súng đạn rất nhiều. Vì thế nên trong nhà chúng tôi có bảy, tám cây súng dài ngắn khác nhau, mỗi ngày đều đi săn. Cho nên trong thời kỳ kháng chiến, cơm nước của chúng tôi rất ngon.

Nhưng sau cùng quả báo hiện tiền, ông ấy chết vì bệnh điên, đây chính

là quả báo của việc săn bắn, nhìn thấy núi là chạy lên núi, nhìn thấy nước là chạy xuống nước. Chúng tôi bắt cá, dùng thuốc nổ để giết cá.

A: Đó thật sự là rất kinh khủng!

B: Đúng vậy, thuốc nổ đó vừa để xuống nước thì mấy ngàn con cá nổi lên.

A: Tôm cá đều bắt cả.

B: Đúng thế, chèo thuyền nhỏ đi vớt về.

A: Dùng thuốc nổ ạ?

B: Đúng, thuốc nổ. Lúc chúng tôi còn nhỏ, làm những việc như vậy, vì vậy khi đó hối hận không kịp. Tôi nhớ lại bộ dạng của cha tôi khi chết hoàn toàn giống hệt trong Kinh Địa Tạng nói, mới biết đó là quả báo. Vì thế nên tôi cũng không dám làm nữa, hoàn toàn hiểu rõ rồi.

A: Thưa Pháp Sư, diễn viên chúng con vì muốn làm đẹp, có những người, đặc biệt là những diễn viên có khả năng về kinh tế, mỗi năm đều đến Thụy Sĩ tiêm Dương Thai Tố, sau khi tiêm xong thì trẻ ra, qua một năm lại phải đi tiêm, là như vậy đó.

Dương Thai Tố là dê con từ trong bào thai của dê mẹ, trong đó có rất nhiều dinh dưỡng, lấy dê con ra, Ngài nghĩ điều này có quả báo không?

B: Đương nhiên là có quả báo.

A: Họ chẳng khác gì lấy những thứ dinh dưỡng nhất của người ta làm ra để bôi lên trên mặt của mình, đúng không ạ?

B: Đúng thế, bạn có thể đẹp được vài ngày nhưng hậu quả thì không thể tưởng tượng được. Đó không phải là cái đẹp thật sự, đó là giả.

A: Đó là giả.

B: Đó là giả, không phải là thật.

Cái đẹp thật sự là gì?

Đó là tâm thiện, tướng tùy tâm chuyển.

Bạn hiểu rõ đạo lý này, hà tất phải tốn tiền oan uổng như thế?

Tâm bạn tốt thì tướng sẽ tốt. Tướng mạo của Phật Bồ Tát không phải là do viện thẩm mỹ hóa trang, mà là tâm thiện biến hiện nên. Nhất định phải hiểu đạo lý này. Thân thể khỏe mạnh cũng như vậy, tâm tánh lương thiện, thân thể sẽ khỏe mạnh.

Tại sao vậy?

Tất cả những tế bào mang bệnh độc, tâm từ bi tâm chân thành đều có thể làm cho chúng hồi phục lại bình thường. Bệnh đều là không bình thường, tự tư tự lợi là không bình thường, tham sân si mạn nghi là không bình thường, lại thêm tâm trạng oán hận não nộ phiền, đây là không bình thường, tướng mạo và thân thể của bạn đã tệ hơn rồi.

A: Con cũng có cảm giác như vậy. Trước đây khi con còn chưa ăn chay, vẫn còn ăn thịt, trên mặt con mụn cám to rất nhiều.

Người ta thường nhắc con: Cô phải dưỡng da cho tốt, cô là diễn viên, cô dựa vào khuôn mặt mà kiếm tiền, tại sao cô không quan tâm gì hết vậy?

Sau đó, khi con ăn chay, họ đều hỏi rằng: Cô ăn gì vậy?

Con nói: Tôi ăn chay.

Họ lại hỏi: Cô còn ăn thêm gì nữa không?

Có phải ăn nhân sâm không?

Con nói: Không có ăn, chỉ là ăn đậu phụ, rau xanh thôi à, mà da của con

ngày càng mịn màng.

B: Không sai.

A: Hơn nữa tất cả mọi người đều nói: Chị Gia Lệ à, sao bây giờ chị lại trẻ thế?

Con nói: Ăn chay quả thật là rất tốt, là cách làm đẹp tốt nhất.

B: Không sai.

A: Có lợi ích thiết thực về kinh tế.

B: Đúng vậy, không sai.

A: Có khi con khuyên người bên cạnh ăn chay, có người hỏi ngược lại con như thế này: Chẳng lẽ thực vật không có sinh mạng sao?

Cô ăn rau xanh hoa quả cũng là sát sanh!

Lại có người nói: Ăn thịt nghia là phóng sanh thực vật.

Thưa Pháp Sư, Ngài nói xem.

B: Đây là lý luận sai lệch.

A: Là lý luận sai lệch.

B: Đúng. Tóm lại mà nói, con người phải có tâm từ bi, có tấm lòng yêu thương. Bạn thật sự có tấm lòng yêu thương, bạn không nỡ nhả tâm ăn thịt của chúng sanh. Cho nên khi tôi giới thiệu với người bình thường, tôi không nói nhân quả, nói nhân quả họ không tin, họ nói tôi đe dọa họ.

Tôi nói với họ về tâm từ bi, điều này mọi người đều có thể tiếp nhận. Bạn hiểu bảo đảm vệ sinh quan trọng, nhưng lại không nghĩ đến bảo vệ tính tình, càng không nghĩ đến việc bảo vệ cái tâm.

A: Thường có người nói với con rằng: Thịt cô cũng không ăn, rượu

cũng không uống, cuộc sống của cô còn có gì thú vị chứ?

Họ cảm thấy như vậy.

Có khi chúng con mời khách, rất nhiều người nói: Món này ăn không được, gọi món ăn mặn đi. Món ăn mặn là thịt, cá, gà, vịt, họ cho rằng đây mới là có dinh dưỡng. Hàng xóm nhà con có một dì kia, chồng của dì bị bệnh khắp người.

Sau đó dì ấy khuyên chồng: Ông đừng ăn thịt nữa, ông nên mau mau bỏ ăn thịt đi, được không?

Ông ta trả lời: Vậy tôi không phải giống như chết rồi sao, bà để tôi tắt thở trước rồi mới bỏ ăn thịt.

Người trong nhà ăn chay, rất nhiều người già vẫn nói như vậy: Con không ăn thịt cũng không sao, nhưng phải để cho con cái ăn thịt, chúng nó còn nhỏ, cơ thể đang phát triển, nhất định phải ăn thịt bồi bổ thêm chất dinh dưỡng.

Thưa Pháp Sư, dinh dưỡng của con người nhất định phải từ trong thịt sao?

B: Đây đều là quan niệm sai lầm.

A: Quan niệm sai lầm.

B: Đúng thế. Họ không có sự hiểu biết về chân tướng sự thật, nếu hiểu rõ chân tướng sự thật thì sẽ không như vậy. Có rất nhiều người ăn chay từ trong bụng mẹ, cơ thể rất khỏe mạnh.

A: Đúng vậy ạ.

B: Không phải là đã được bao nhiêu tuổi, giống chúng ta khi gặp được Phật Pháp thì lúc đó mới biết ăn chay. Nhưng sau khi đã thật sự hiểu rõ

lợi ích của việc ăn chay thì mới biết là ăn chay rất khỏe mạnh.

A: Thật sự là rất khỏe mạnh.

B: Thật sự là khỏe mạnh.

Vì khi động vật bị giết có con nào vui vẻ mang thịt của nó cúng dường cho bạn đâu?

Làm gì có! Chúng đều oán hận, đều là thù hận, đều là mạnh được yếu thua.

A: Dạ.

B: Nói cách khác, chúng đều muốn báo thù.

A: Thường hay có người bên bàn ăn khuyên con:

Rượu thịt chỉ trôi qua ruột thôi, Phật Tử ở trong tâm, họ còn nói: Tể Công còn ăn thịt mà, thì bạn cứ ăn đi!

B: Đúng, nếu bạn là Tể Công thì được, bạn không phải là Tể Công thì bạn không có bản lãnh của Ngài ấy, Ngài ăn thịt có thể siêu độ chúng sanh đó.

A: Ngài ấy có thể siêu độ à?

B: Đúng vậy! Ngài có khả năng này, bạn không có khả năng này.

Bạn xem rất nhiều người, giống Tể công vậy, khi Ngài ăn thịt chúng sanh, Ngài có thể nhả ra đều là còn sống và chạy đi mất, bạn có khả năng này không?

Điều này trong Kinh Phật có ghi chép lại, Pháp Sư Bảo Hương ở Tứ Xuyên, thời đại của vua Lương Võ Đế. Bảo Chí Công, Đạo Tràng của Bảo Chí Công ở núi Đông Thiên Mục.

A: Là núi Đông Thiên Mục ở Hàng Châu.

B: Đúng rồi, chính là núi đó, đó là Đạo Tràng của Bảo Chí Công.

Có một người ở Tứ Xuyên đến thăm Bảo Chí Công, Bảo Chí Công liền hỏi anh ta: Bảo Hương Pháp Sư ở chỗ các anh, có quen biết không?

Dạ có quen biết khi về cho tôi nhắn gửi một câu cho Ngài ấy.

Rồi Ngài hỏi anh ta: Nhang ở Tứ Xuyên có đắt tiền không?

Anh ta nói: Không đắt tiền, rất rẻ, rất rẻ tiền.

Bảo Chí Công nói: Vậy thì có thể đi rồi. Người này khi về đến Tứ Xuyên thì Bảo Hương Pháp Sư liền hỏi anh ta: Có gặp được Bảo Chí Công không?

Dạ gặp được Ngài ấy nói gì?

Ngài ấy hỏi tôi nhang đắt hay rẻ, tôi nói rất rẻ tiền, Ngài ấy nói vậy có thể đi rồi. Bảo Hương Pháp Sư liền viên tịch.

A: Ý của Ngài ấy là gì vậy ạ?

B: Bảo Hương Pháp Sư ở nơi đó người bình thường không xem trọng Ngài, Ngài ấy thật sự là Cao Tăng đặc đạo. Vì vậy khi Ngài đi cũng biểu diễn một phen, mời mọi người ăn cơm.

Khi ăn cơm, thịt, cá, gà, vịt đều có cả, Ngài ăn rất nhiều. Sau khi ăn xong, ở trước miếu có hồ phóng sanh, Ngài mở to miệng ra, chim, cá đều chạy ra, biểu diễn cái bản lãnh này.

Lúc đó mọi người mới biết đây là Thánh Nhân chứ không phải là phàm phu, biểu diễn xong thì viên tịch. Nếu có bản lãnh này thì được, không có bản lãnh này thì không thể được. Thật sự siêu độ thì khi ăn vào bụng rồi nhả ra đều là còn sống cả.

A: Khả năng này người bây giờ làm sao có được ạ?

B: Đúng vậy đó, trong Cao Tăng Truyện có kể câu chuyện này.

A: Cám ơn Pháp Sư.

Thưa Pháp Sư, có người muốn ăn chay cũng muốn phóng sanh nhưng lại bị các nghịch duyên chướng ngại không thể làm được, còn nếu như làm được thì cũng rất đau khổ khó khăn, Pháp Sư nói đây là nguyên nhân gì vậy ạ?

B: Đây là chướng duyên.

A: Chướng duyên.

B: Đây là nghiệp chướng. Nhưng bản thân kiên trì thì sẽ phá trừ được.
